

Αρχιερατικό Ευχέλαιο ενώπιον του Ιερού Λειψάνου της Χειρός της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τη Δευτέρα 8 Απριλίου 2019 χοροστάτησε στο Μέγα Απόδειπνο και στην συνέχεια τέλεσε Ιερό Ευχέλαιο και κήρυξε τον θείο λόγο ενώπιον του Ιερού Λειψάνου της Χειρός της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦ-ν-τες, ταύτην σοι τήν ἱκεσίαν ὡς Δε-σπότην οἱ ἁμαρ--τωλοὶ προσφέ-ρο-μεν, ἐλέησον ἡμᾶς».

Μέ ιδιαίτερη ἀπλότητα ἐκφράζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό κατα-νυ-κτικό αὐτό τροπάριο τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου μία πραγματικότητα πού ἀφορᾷ καί ἀγγίζει ὅλους μας. Καί τί λέει; Ἀπευθύνεται πρὸς τόν Χριστό καί τοῦ λέγει ὅτι ἐπειδὴ δέν ἔχουμε καμία δικαιολογία γιά ὅσα ἔχουμε κάνει καί ἐπειδὴ δέν μπορούμε νά σταθοῦμε ἐνώπιόν του καί νά ἀπολογηθοῦμε γιά τά λάθη καί τίς παραλείψεις μας, γιά τίς πτώσεις καί τίς ἁμαρτίες μας, γι' αὐτό τόν ἱκετεύουμε ὡς Δεσπό-τη καί Κύριό μας νά μᾶς ἐλεήσει. Νά μᾶς συγχωρήσει, δηλαδή, μέ τήν ἀπέραντη ἀγάπη καί συμπά-θειά του καί νά μᾶς χαρίσει τό ἔλε-ός του.

Πόσο σπουδαία είναι αυτή η λέξη, πόσο σπουδαίο είναι τό έλεος του Θεού για κάθε άνθρωπο, για κάθε άμαρτωλό, για κάθε παραβάτη των εντολών του! Καί ποιός από έμās δέν είναι άμαρτωλός, έφόσον ό μόνος άναμάρτητος είναι ό Θεός, καί κάθε άνθρωπος, έστω καί άν ζήσει μόνο μία ήμέρα επάνω στη γή, δέν μπορεί παρά νά υποπέσει στην άμαρτία.

Όμως ό Θεός προσφέρει σέ όλους μας τό έλεός του. Προσφέρει τή συγγνώμη καί τήν άφεση καί για τίς μικρές καί για τίς μεγαλύτερες άστοχίες καί άμαρτίες μας. Μās συγχωρεϊ, έστω καί άν έμεϊς είμα-στε άναπολόγητοι ένώπιόν του, διότι παρότι έχουμε τόν λόγο του, έχουμε τίς έντολές του καί γνω-ρίζουμε τί θέλει ό Θεός νά κά-νου-με στη ζωή μας, έμεϊς παραβαί-νουμε τίς έντολές του καί παρα-κοϋμε τά προστάγματά του, άλλο-τε από άδυ----ναμία καί άλλοτε από άδια-φορία, καί έτσι απομακρυνό-μα-στε καί αποχωριζόμαστε από τόν Θεό.

Ὁ Θεός ὅμως ποτέ δέν μᾶς δια-γρά--φει ἀπό τέκνα του. «Θέλει πά-ντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», καί πε-ριμένει τήν ἐπιστροφή μας στήν ἀγάπη του. Περιμένει νά κα-τα-νοή-σουμε ὅτι σφάλαμε ἐνώ-πιόν του. Περιμένει νά ζητήσουμε τό ἔλεος καί τή συγχώρησή του, γιά νά κά-νει καί μέ μᾶς ὅ,τι ἔκανε μέ τόν ἄσωτο υἱό τῆς παραβολῆς καί ὅ,τι ἔκανε μέ τόν τελώνη.

Τοῦ ἀρκεῖ μία φράση, μία ἱκεσία, ἕνα «ἐλέησόν με», καί εἶναι ἕτοι-μος νά συγχωρήσει καί τήν πιό με-γάλη ἁμαρτία καί τήν πιό μεγάλη παρακοή μας, χωρίς ἐξηγήσεις καί χωρίς δικαιολογίες. Τοῦ ἀρκεῖ ὅτι ἀναγνωρίζουμε τό σφάλμα μας καί τή δύναμη τοῦ ἐλέους του, ἡ ὁποία εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἀκόμη καί τόν ληστή, ὁ ὁποῖος ἐπάνω στόν σταυρό εἶπε στόν Χρι-στό τό «μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», τόν κα-τέ-στη-σε πρῶτο οἰκήτορα τοῦ παρα-δεί-σου.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας, θέ-λοντας νά μᾶς βοηθήσει νά συναι-σθανθοῦμε τήν ἀναγκαιότητα τῆς ἐκζητήσεως τοῦ θείου ἐλέους, τῆς ὁποίας πρέπει βέβαια νά προη-γεῖ-ται ἡ συναίσθηση τῆς ἁμαρ-τω-λό-τητός μας, ἀλλά καί νά μᾶς βοη-θήσει νά βάλλουμε στή ζωή μας, καθημερινά, αὐτή τή σύντομη ἀλ-λά τόσο ἀποτελεσματική ἱκεσία πρός τόν Θεό, τό «ἐλέησόν με», τό ἐπαναλαμβάνει διαρκῶς σέ ὅλες τῆς τίς Ἀκολουθίες, οἱ ὁποῖες, ἄλ-λω-στε, ἀποβλέπουν στό νά ἐπι-τύ-χουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό τό ἔλεος ἐκζητήσαμε καί ἐ-μεῖς ἀπόψε, τόσο μέ τήν ἀκο-λου-θία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, ὅσο καί μέ τό Ἱερό Εὐ-χέλαιο τό ὁποῖο τελέ-σαμε «εἰς θερα-πεί-αν καί ἀπαλ-λαγήν παντός πά-θους, νόσου σωματικῆς, μολυ-σμοῦ σαρκός καί πνεύματος».

Ἀπόψε ὅμως εἴχαμε μία ἰδιαίτερη εὐλογία καί ἕνα ἰδιαίτερο προνό-μιο. Εἴχαμε τήν εὐλογία καί τό προ--νόμιο νά ψάλουμε ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς χειρός τῆς ἁγίας ἐνδόξου μυροφόρου καί ἰσα-ποστόλου Μαρίας Μαγδαληνῆς, τῆς πιστῆς ἐκείνης μαθήτριας τοῦ Κυρίου μας, πού τόν ἀκολούθησε μέ ἀφοσίωση καί αὐταπάρνηση τά τρία χρόνια τοῦ δημοσίου βίου τοῦ Χριστοῦ καί ἦταν μαζί του παντοῦ, ὅπου κήρυττε, καί ἦταν μαζί του ἀκόμη καί στίς ὥρες τοῦ πόνου καί τῆς ὀδύνης ἐπάνω στόν Σταυ-ρό. Ἦταν ἐκεῖ, ὅταν οἱ μαθητές του, ἐκτός ἀπό τόν Ἰωάννη πού στεκό-ταν κάτω ἀπό τόν Σταυρό μα-ζί μέ τήν Παναγία, τόν εἶχαν ἐγκα-τα-λεί-ψει «διά τόν φόβον τῶν Ἰου-δαίων». Καί στή συνέχεια ἦταν αὐτή πού μέσα στή νύκτα πῆγε μέ τίς ἄλλες γυναῖκες στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ, γιά νά τόν ἀλείψουν μέ μύρα, καί τόν συνάντησε ἀναστη-μένο.

Καί μπορούμε νά φαντασθοῦμε πόση δύναμη καί πόσο σθένος ψυ-χι-κό χρειαζόταν αὐτό πού ἔκα-νε ἡ ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή, χωρίς νά ὑπολογίζει οὔτε τόν κόπο

οὔτε τίς δυσκολίες, οὔτε τήν ἀδυναμία τῆς γυναικείας φύσεως καί τά ἦθη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατά τήν ὁ-ποία οἱ γυναῖκες ἦταν περιορι-σμέ-νες στό σπίτι.

Ὅμως ἡ ἁγία Μα-ρία ἡ Μαγδα-ληνή χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-στοῦ ὑπερέβη ὅλα αὐτά τά ἐμπό-δια καί μετά τήν ἀνά-στασή του κή-ρυξε τό εὐαγγέ-λιό του σέ πολ-λές χῶρες, φθάνο-ντας καί μέχρι τῆ Ρώμη.

Καθώς, λοιπόν, ἐκείνη περιέβαλε μέ τόση ἀγάπη τόν Χριστό καί ἦταν τό-σο πιστή μαθήτρια του, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχει πολλή παρρησία ἐνώπιον του καί πρε-σβεύει γιά ὅσους τήν τιμοῦν καί τήν εὐλαβοῦνται, ἀλλά καί γιά ἐμᾶς πού προσκυνήσαμε αὐτές τίς ἡμέρες τό ἱερό λείψανό της καί ἐπικαλεσθήκαμε τή βοήθειά της καί ψάλαμε ἀπόψε ἔχοντας ἀνά-μεσά μας τό χαριτόβρυτο λείψανό της.

Γι' αὐτό καί εἴμαστε ἰδιαίτερα εὐ-γνώμονες στόν πανοσιο-λο-γιώ-τατο Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μο-νῆς Σί-μωνος Πέτρης π. Ἐλισ-σαῖο, καθώς ἐπίσης καί στή συνοδεία του, στόν π. Ἰάκωβο, στόν π. Διονύσιο καί στόν π. Σαμουήλ, οἱ ὁποῖοι φύλακες αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, πρωί καί βράδυ ἦταν ἐδῶ γιά νά διακονήσουν τή δική μας εὐλάβεια, τή δική μας προσέλευση, ἀλλά καί ὅλους τούς πατέρες οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶπα, συνόδευσαν τό ἱερό καί χαριτόβρυτο λείψανο τῆς ἁγίας ἱσαποστόλου καί μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς αὐτές τίς ἡμέρες.

Τούς εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας γι' αὐτή τή μεγάλη εὐλογία πού μᾶς ἔφεραν, καί εὐχομαι ταπεινῶς ἡ ἁγία Μαρία Μαγδαληνή νά με-σι-τεύει γιά ὅλους μας, ὥστε νά βροῦ-με ἔλεος καί χάρη καί νά ἀξι-ω--θοῦμε νά ἐορτά-σου-με κατάλ-λη-λα προετοιμασμένοι τήν Ἀνά-στα-ση τοῦ Κυρίου μας καί νά τόν αἰσθανθοῦμε ἀναστημένο καί στήν ψυχή μας.